

Gdańsk, dnia 18 czerwca 2020 r.

Sygn. akt D 15/20

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący : Joanna Ratasiewicz

Członkowie : Joanna Friedrich - Sarad

Grażyna Gliniewicz

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 18 czerwca 2020 r. w Gdańsku, sprawy ze skargi A [REDAKTED] P [REDAKTED] na działania radcy prawnego K [REDAKTED] P [REDAKTED] na skutek odwołania od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 16.12.2019 r., sygn. akt [REDAKTED], na podstawie art. 437 § 1 Kodeksu postępowania karnego, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 30 z późn. zm.)

postanawia

- 1/ uchylić zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 16.12.2019 r. i przekazać Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania,
- 2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący:

/-/ Joanna Ratasiewicz

Członkowie:

/-/ Joanna Friedrich – Sarad

/-/ Grażyna Gliniewicz

/-/ właściwe podpisy na oryginale

UZASADNIENIE

W dniu 26 lipca 2019 r. Skarżący A P złożył wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu K P za zachowanie sprzeczne z zasadami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, a w szczególności z art.11 tegoż kodeksu.

Skarżący zarzucił radcy prawnemu, iż w życiu prywatnym nie zachowuje się z godnością należną zawodowi, który wykonuje, podnosząc, iż radca prawny nie rozliczyła się ze Skarżącym z tytułu opłat za najem mieszkania, nie przekazała wynajmowanego od Skarżącego mieszkania w stanie niepogorszonym, jak również prowadziła w wynajmowanym lokalu bez zgody i wiedzy Skarżącego działalność gospodarczą.

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2019 r. Rzecznik Dyscyplinarny odmówił wszczęcia dochodzenia.

W uzasadnieniu Rzecznik Dyscyplinarny wskazał, iż radca prawny K P w wyjaśnieniach złożonych w dniach 26.09.2019, 13.11.2019 r. oraz 04.12.2019 r. wskazała przyczyny braku uregulowania opłat za korzystanie z lokalu, a także zaprzeczyła, aby oddała mieszkaniem gorszym stanie od tego, kiedy weszła w jego posiadanie. Rzecznik wskazał, iż według radcy prawnego w mieszkaniu już od pierwszych dni z jego korzystania pojawiło się szereg usterek, która radca prawny usuwała wraz z mężem po wcześniejszym uzgodnieniu z pełnomocnikiem Skarżącego, mieszkanie zostało zdane w terminie uzgodnionym wcześniej ze stroną oraz przyjęte bez jakichkolwiek zastrzeżeń ze strony pełnomocnika Skarżącego, jak również, że pełnomocnik Skarżącego nie wyraził żadnego sprzeciwu co do prośby o odroczenie płatności za czynsz. Nadto w toku postępowania radca prawny przesłał Rzecznikowi potwierdzenie dokonania przelewu na kwotę 5 855, 92 zł.

W mailu z dnia 11 grudnia 2019 r. Skarżący potwierdził w/w wpłatę i jednocześnie podtrzymał skargę na radcę prawnego z uwagi na brak uregulowania kwoty 6100 zł plus odsetki, którą jak twierdzi poniósł w powodu usunięcia uszkodzeń w lokalu najmowanym przez radcę prawnego.

Z uwagi na to, iż radca prawny nadal kwestionował kwotę roszczenia Skarżącego Rzecznik Dyscyplinarny uznał, że kwestia ta winna zostać rozstrzygnięta przez sąd powszechny w procesie cywilnym, rzecznik dyscyplinarny nie jest bowiem organem właściwym do inicjowania czy też rozstrzygania sporów cywilnoprawnych między stronami umowy.

Od powyższego postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego pismem z dnia 21.03.2020 Skarżący wniósł odwołanie.

W odwołaniu Skarżący zarzucił błędne rozpoznanie, że przedmiotem sporu jest roszczenie finansowe wobec radcy prawnego, pominięcie podstawowego zarzutu, a mianowicie podważenie przez radcę prawnego K P godności należnej zawodowi, który wykonuje oraz całkowite pominięcie kwestii działalności gospodarczej prowadzonej przez radcę prawnego w wynajętym od Skarżącego lokalu bez wiedzy i zgody Skarżącego.

Nadto Skarżący zarzucił przyjęcie za prawdziwe niepopartych żadnymi dowodami wyjaśnień słownych radcy prawnego i brak rzetelnego wyjaśnienia sprawy, nieuwzględnienie uporczywego charakteru oświadczenia przez radcę prawnego pisemnie nieprawdy, unikanie wywiązania się z zawartej pisemnie umowy, brak woli radcy prawnego do polubownego rozwiązania kwestii spornych oraz nieskonfrontowanie przez Rzecznika większości wyjaśnień składanych przez radcę prawnego w niniejszym postępowaniu, które to wyjaśnienia posłużyły następnie za podstawę oddalenia wniosku Skarżącego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Odwolanie jest zasadne.

Słusznie Skarżący zauważył, iż Rzecznik Dyscyplinarny nie rozpoznał zarzutu prowadzenia przez radcę prawnego działalności gospodarczej w wynajmowanym lokalu bez wiedzy i zgody Skarżącego.

Z uzasadnienia postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia nie wynika, jakoby Rzecznik przeprowadził w tym przedmiocie postępowanie dowodowe, ani czy dokonał jakichkolwiek ustaleń w tym przedmiocie.

Rację ma Skarżący podnosząc, iż przedmiotem skargi jest nieetyczne zachowanie radcy prawnego w życiu prywatnym, a nie kwestia roszczeń cywilnoprawnych.

W podstawie rozstrzygnięcia Rzecznik Dyscyplinarny przywołał co prawda stosowny przepis Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego naruszenie Skarżący zarzucał radcy prawnemu, niemniej w uzasadnieniu nie odniósł się do wskazanej podstawy prawnej, uznając, iż nie jest organem właściwym do rozstrzygania sporów cywilnoprawnych pomiędzy stronami.

Wobec powyższego Rzecznik Dyscyplinarny winien przeprowadzić postępowanie w przedmiocie wyżej wymienionego pominiętego zarzutu skargi tj. prowadzenia przez radcę prawnego działalności gospodarczej w wynajmowanym lokalu bez wiedzy i zgody Skarżącego.

Nadto w związku z postępowaniem dowodowym przeprowadzonym dotychczas przez Rzecznika w przedmiocie zarzutu naruszenia art.11 Kodeksu Etyki Radcy Prawego – Rzecznik winien odnieść się do zarzutów Skarżącego w uzasadnieniu postanowienia. Z sentencji postanowienia Rzecznika wynika, iż Rzecznik uznał, że nie doszło do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu art.11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, ale w uzasadnieniu nie wskazał już na czym opiera swoje rozstrzygnięcie.

Wobec powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uchylił zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego i przekazał sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania.

O kosztach orzeczonego na podstawie przepisu art.70⁶ ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Od niniejszego postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy. Niniejsze postanowienie jest ostateczne.

Przewodniczący:

/-/ Joanna Ratasiewicz

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Członkowie:

/-/ Joanna Friedrich – Sarad

/-/ Grażyna Gliniewicz